

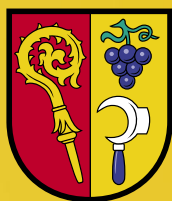
číslo

3

květen / červen

2006

distribuce 24. července 2006

Šlapanický

zpravodaj

**LIST OBČANŮ
MĚSTA ŠLAPANIC
A BEDŘICHOVIC**

www.slapanice.cz

Cvičení hasičů ve firmě Kili

Oprava schodů z Masarykova náměstí do kostela

Foto z výstavy v Muzeu Brněnska

Beseda záchranářů a policie se žáky ZŠ

Vystoupení Vrčky na Jarošově mlýně

Loučení žáků ZŠ se školním rokem

Vyznamenání žáci ZŠ na radnici

Slavnostní ukončení školního roku na gymnáziu s Alenou Antalovou

Slovo starosty

Předně bych Vám chtěl popřát na počátku prázdnin pěkné počasí a příjemné chvíle na dovolené. Do poloviny září, kdy vyjde další číslo Zpravodaje, nás nečeká mnoho převratného, ale za zmínku určitě stojí chystané Šlapanické slavnosti, které proběhnou od 11. do 13. srpna. Navštíví nás naši belgičtí přátelé z družebního města Braine l' Alleud a jejich soubor nám na slavnostech předvede něco málo z belgických tradic. Do slavností by mělo být dokončeno oplocení parku a na podzim parkové úpravy.

V srpnu bude zahájena rekonstrukce obřadní místnosti hřbitova a provoz pohřebiště tak bude z části omezen. Kromě toho náš hřbitov bude mít hned po rekonstrukci koncem roku nového provozovatele, který bude mít sídlo přímo na hřbitově v budově s obřadní síní, aby byl zajištěn kvalitní provoz hřbitova. Rekonstrukce hřbitova je z části dotována ze státního rozpočtu a je na místě poděkovat našemu zastupiteli Jaroslavu Múnsterovi a paní Burianové za jejich aktivitu.

Budova s obřadní místností bude důstojným chrámem pro poslední rozloučení s našimi blízkými, o tom jsem přesvědčen.

Architektonická studie byla vypracována již před dvěma léty, ale k realizaci jsme našli vhodný prostor až nyní. Realizace bude zasahovat do dalšího volebního období, a proto bude v příštím čísle Zpravodaje nutná rekapitulace v číslech a v čase. Obdobným

způsobem bude zahájena nástavba mateřské školy na Zahrádkách. Nutná bude i rozvaha nad dokončovanou oddílnou kanalizací Svazku Šlapanicko, kde jsme jedním z členů.

Budu se těšit v září.

Jan Střechovský

Připomínky občanů

Od začátku dubna do dnešní uzávěrky byly zaznamenány 4 písemné a 1 telefonická připomínka.

První písemná připomínka nebyla opatřena ani datem, ani podpisem, jak tomu často bývá. Pisatel upozorňoval na nečistotu průchodu ke škole, který by se měl dle jeho názoru omést od pavučin a vymalovat. Tento průchod není v majetku města. Přesto pracovníci údržby provedli ometení, ale ostatní práce jsou v kompetenci majitele objektu.

21. 4. přišel dotaz adresovaný p. starostovi a pisatel, "důchodce ze Šlapanic", žádal vysvětlení na informačním kanále ohledně výše jízdného pro tuto skupinu našich spoluobčanů. Dotaz byl předán a následně postoupen redakci Infokanálu. Jen na vysvětlenou: co se týče 8Kč jízdenky, tak ta platí 10 min., nikoliv 60 ani 90 min. Dů-

chodci ze Šlapanic se musí, tak jako jiní cestující, řídit tarifním řádem DPmB.

24. 4. byl vznesen dotaz na Odbor životního prostředí, zda je mu známo, že ve městě probíhá měření škodlivého záření prováděné odbornou firmou. Tato firma uvědomila o této skutečnosti OŽP, což tento vzal na vědomí. Další kroky, které občané v tomto směru podniknou, jsou jejich soukromou aktivitou.

17. 5. přišel jeden z mála dopisů opatřen podpisem i adresou pisatele. Upozorňoval na skutečnost, že někteří rodiče přivázející nebo odvázející děti ze ZŠ zájždějí až k nástupnímu prostoru před bazén. V době psaní tohoto příspěvku (26. 5.) jsou v těchto místech osazeny dvě svislé zábrany. Také bylo upozorněno na skutečnost, že na obslužných komunikacích kolem školy není žádné dopravní omezení a protože zde bývá zvýšený pohyb dětí, je jen otázkou času, kdy zde dojde k nějaké nehodě. Připomínka předána na

silniční správní úřad a doporučeno k projednání v Radě města.

Zábradlí u potoka na křižovatce Brněnské a Riegrova má být doplněno zároveň s budováním oplocení v městském parku.

25. 5. urgoval telefonicky občan z Brněnské ulice nedodání Šlapanického zpravodaje č. 1 a 2 letošního roku. S podobným problémem jsme se setkali při ústním jednání v polovině května na Čechově ulici, kde nebylo údajně doručeno kromě letošních i poslední loňské číslo. Tuto tiskovinu vydávanou městem roznáší do domácností skauti a jejich vedoucí byl na tento problém upozorněn. Pokud Zpravodaj nedostanete, je možné si jej vyzvednout na podatelně MěÚ ve Šlapanicích, na sekretariátě nebo přímo v redakci ve dveřích č. 302. Pokud i na jiných místech vznikají problémy s roznáškou Zpravodaje, sdělte to prosím redakci.

Josef Kopecký

HOSPODAŘENÍ OBCE A ZŘIZOVANÝCH PŘÍSPĚVKOVÝCH ORGANIZACÍ ZA ROK 2005

Schválený rozpočet příjmů ve výši 154 668,4 tis. Kč byl navýšen rozpočtovými opatřeními na částku 181 557,5 tis. Kč, skutečnost byla 185 556,4 tis. Kč, tj. plnění na 102,20 %.

Schválený rozpočet výdajů ve výši 170 170 tis. Kč byl rozpočtovými opatřeními upraven na částku 197 693 tis. Kč, skutečnost činila 182 348,3 tis. Kč, tj. plnění na 92,24 %.

Saldo příjmů a výdajů bylo schváleno ve výši -15 501,6 tis. Kč, rozpočtovými opatřeními upraveno na -16 135,5 tis. Kč, skutečnost byla +3 208,1 tis. Kč, tzn., že výsledek hospodaření za rok 2005 byl oproti rozpočtu lepší o 19 343,6 tis. Kč, po odpočtu vratek nedočerpaných dotací (zejména soc. dávky) o 17 306,6 tis. Kč.

Financování ve výši -3 208,1 tis. Kč se skládalo ze splátky úvěru ve výši 13 625,8 tis. Kč, čerpání přijatého úvěru ve výši 17 815,3 tis. Kč, změny stavu prostředků na bankovních účtech ve výši -7 397,6 tis. Kč.

Příjmy

Daňové příjmy

Daňové příjmy byly splněny na 113,86 %. Převážná většina rozpočovaných daňových příjmů byla splněna a přeplněna. Na dobrém výsledku se podílí zejména daně sdílené se státním rozpočtem, daň z nemovitosti a správné poplatky.

Nedaňové příjmy

Nedaňové příjmy byly splněny na 74,85 %. Na tomto výsledku se podílí zejména nenaplnění příjmů z pokut v odvětví dopravy, příjmů z pronájmů od Satesa.

Kapitálové příjmy

Kapitálové příjmy byly plněny na 152,6 %. Vyšší plnění vzniklo prodejem pozemků.

Výdaje

Neinvestiční výdaje byly čerpány na 90,7 %, kapitálové výdaje na 99,349 %.

Hospodaření příspěvkových organizací

Žádná PO nečerpala úvěr. Žádná PO neobdržela příspěvek na investice.

Poradna pro rodinu, manželství a dítě

Příspěvek na provoz	2 407,0 tis. Kč
Výnosy	53,6 tis. Kč
Náklady	2 388,0 tis. Kč
Hospodářský výsledek	+72,5 tis. Kč
Limit mzdových prostředků	1 300 tis. Kč
Skutečnost (rozdíl hrazen z fondu odměn)	1 370,4 tis. Kč

Mateřská škola Zahradka

Příspěvek na provoz od zřizovatele	753,0 tis. Kč
Příspěvek JmK	2 574 tis. Kč
Výnosy	668,1 tis. Kč
Náklady	3 993,4 tis. Kč
Výsledek hospodaření	+ 1,7 tis. Kč

Mateřská škola Hvězdička

Příspěvek na provoz od zřizovatele	325 tis. Kč
Příspěvek JmK	1 529 tis. Kč
Výnosy	96,5 tis. Kč
Náklady	1 931,6 tis. Kč
Výsledek hospodaření	+ 18,9 tis. Kč

Základní škola

Příspěvek na provoz od zřiz. 4 325 tis. Kč

Příspěvek JmK	18 335,8 tis. Kč
Výnosy z hlavní činnosti	3 675,4 tis. Kč
Výnosy z hospodářské činnosti	1 208,9 tis. Kč
Náklady z hlavní činnosti	26 220,7 tis. Kč
Náklady z hospodářské činnosti	1 099,3 tis. Kč
Výsledek hospodaření – hlavní činnost	115,5 tis. Kč
Výsledek hospodaření – hospodářská činnost	109,6 tis. Kč

Výsledek hospodaření za rok 2005:

přebytek ve výši	-3 208,1 tis. Kč,
příjmy ve výši	185 556,4 tis. Kč,
výdaje ve výši	182 348,3 tis. Kč,
financování ve výši	-3 208,1 tis. Kč,
z toho splátka úvěru ve výši	-13 625,8 tis. Kč,
čerpání přijatého úvěru ve výši	17 815,3 tis. Kč,
změna stavu prostředků na bankovních účtech	-3 208,1 tis. Kč.

Ve Šlapanicích 14. 2. 2006

finanční odbor MěÚ

Čerpání dotací

Neinvestiční dotace z všeob. pokl. správy

Název	Poskytnuto Kč	Čerpáno Kč	Vratka Kč
Navýšení příspěvku na výkon státní správy	1 352 000,-	1 352 000,-	0
Výdaje s provozem sídla obce s rozšířenou působností	9 042 000,-	9 042 000,-	0

Globální dotace – vyúčtování soc. dávek

Název	Poskytnuto Kč	Čerpáno Kč	Vratka Kč
Sociální dávky	44 847 000,-	43 008 334,-	1 838 666,-

Ost. neinvest. dotace ze státního rozpočtu

Název	Poskytnuto Kč	Čerpáno Kč	Vratka Kč
Úhrada zvýšených nákladů podle § 24 odst. 2 lesního zákona	30 700,-	30 700,-	0
Činnost lesního hospodáře	364 809,-	364 809,-	0
Evidence zeměd. podnikatelů	31 200,-	31 200,-	0

Ost. invest. dotace ze státního rozpočtu

Název	Poskytnuto Kč	Čerpáno Kč	Vratka Kč
Náklady podle § 26 odst. 2 lesního zákona	59 500,-	59 500,-	0

Neinvestiční dotace od krajů

Název	Poskytnuto Kč	Čerpáno Kč	Vratka Kč
LSPP	1 602 000,-	1 488 800,-	113 200,-
Hasiči	6 730,-	6 730,-	0
Hasiči (zbytek může být čerpán do 30. 6. 2006)	50 000,-	23 592,-	0
Pomník barona D. J. Larreye	300 000,-	300 000,-	0
Prevence kriminality	104 000,-	104 000,-	0
Územní plány (doplatek r. 2004)	27 825,-	0	

Investiční dotace za státního rozpočtu

Název	Poskytnuto Kč	Čerpáno Kč	Vratka Kč
Rekonstrukce městského parku	4 050 000,-	4 050 000,-	0

SPOLEČENSKÁ KRONIKA 2006

Vážení čtenáři, redakční rada na své poradě rozhodla, že Šlapanický zpravodaj bude nadále obsahovat rubriku společenská kronika, kde budou uváděni jubilanti, kteří oslavili osmdesát a více roků svého života. Pokud tito občané podepíší souhlas se zveřejněním svého jména a data narození v médiích města (podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), bude jejich jubileum uvedeno ve Zpravodaji našeho města ve zmiňované rubrice.

Všem těmto občanům k jejich krásnému věku redakce upřímně blahopřeje.

*Redakce ve spolupráci
s matrikou MěÚ Šlapanice*

Jubilanti, kteří se dožili věku

Bedřich Boháč	10. ledna 2006	91 let	Jiří Merhout	3. dubna 2006	80 let
Valentin Valenta	14. ledna 2006	85 let	Eleonora Macháčková	9. dubna 2006	92 let
Matěj Horák	14. ledna 2006	90 let	Pavčina Schořová	19. dubna 2006	85 let
Jindřich Huráb	30. ledna 2006	85 let	Růžena Přichystalová	26. dubna 2006	80 let
			Božena Lakatová	28. dubna 2006	80 let
Růžena Tůmová	10. února 2006	85 let			
Kunzová Zora	17. února 2006	96 let	Jan Smetana	6. května 2006	80 let
Josef Březina	22. února 2006	92 let	Vladimír Kokeš	12. května 2006	80 let
Jiří Kyselka	22. února 2006	92 let	Františka Honková	23. května 2006	91 let
Anežka Pospíšilová	25. února 2006	85 let	Zdeněk Široký	20. května 2006	85 let
			Pavčina Kotyzová	27. května 2006	97 let
Zdeňka Bohunská	13. března 2006	80 let			
Josefa Kočíčková	15. března 2006	91 let	Marie Vykutilová	14. června 2006	80 let
Heřma Křivínková	31. března 2006	80 let	Jana Blažková	24. června 2006	85 let
			Zdenka Jahodová	26. června 2006	80 let
			Miloslava Cenkova	30. června 2006	80 let

Významné svatby

Zdeňka a Andrej Kupcovi	7. dubna 2006	zlatá svatba
Agnesa a Josef Kabátovi	19. května 2006	diamantová svatba

BATOLATA V AKCI

27. května se ve šlapanické orlovně setkaly děti, které navštěvují s maminkami jeden z učebních programů pro nejmenší Hudební školy YAMAHA – První krůčky k hudbě u Hany Šimůnkové a Jarky Vackové. V hodinovém vystoupení děti ukázaly tatínkům, prarodičům, sourozencům, příbuzným a známým, co všechno se naučily a hlavně – jak moc jsou šikovné. Na podiu se vystřídaly berušky s písničkou Sluníčko, sluníčko, malí večerníci, myšky, housátka, panáčky nebo odvážné dvojice tančící na písničku

Skákal pes. Mezi jednotlivými vystoupeními si společně zatančily i s rodiči. Spolu s malými „krůčkami“ vzpomínala na mladší léta řada sourozenců, kteří První krůčky navštěvovali již dříve a nyní pokračují v dalších oborech Hudební školy YAMAHA.

I letošní vystoupení těch nejmenších se setkala s velkým ohlasem a potleskem dospělých. Prostě se to opět povedlo!

-hš-

SVĚT MŠ ZAHRÁDKA BONIFÁCOVA ŠKOLIČKA (edukativně stimulační skupiny)

V minulém školním roce se čtyři paní učitelky z naší školy zúčastnily kurzu Edukativně stimulační skupiny pro předškolní děti. Hodiny strávené s pracovníky pedagogicko-psychologické poradny byly velmi zajímavé, plné nových poznatků a diskusí. Paní učitelky se tak ve 21hodinovém semináři odborně pře-

pravily na práci s našimi předškoláčky a jejich rodiči v edukativně stimulačních skupinách (dále jen skupiny).

Program skupin je rozvržen do 10 hodinových lekcí. Frekvence lekcí je jedenkrát za čtrnáct dní. Každá lekce má svou strukturu a střídají se v ní jednotlivé, na sebe navazující činnosti, které

hravou formou rozvíjí schopnosti, dovednosti a funkce důležité pro zvládnutí čtení, psaní a počítání v první třídě. Jedná se o:

- jemnou motoriku a grafomotoriku
- řeč a myšlení
- sluchové vnímání
- zrakové vnímání

- prostorovou, pravolevou orientaci a orientaci v čase
- početní představy.

Ve skupince je 8 dětí a vždy je přítomen jeden z rodičů dítěte. Přítomnost rodičů je velmi důležitá.

- Pod vedením učitelky získávají náměty, praktické ukázky a metodický návod toho, co a jak s dítětem dělat, jak rozvíjet jeho potřebné schopnosti. Dále mohou v činnostech se svými dětmi sami pokračovat.
- Vidí své dítě při spolupráci s ostatními dětmi, jak reaguje, jak se zapojuje. Uvědomují si schopnosti a limity dítěte. To vše rodičům může

pomoci při rozhodování o případném odložení školní docházky. Lépe porozumí, co jejich dítě zvládne a co potřebuje.

- Pod vedením učitelky lze předcházet chybným návykům a neupravovat je (např. držení tužky).

Již koncem loňského školního roku jsme s problematikou skupin seznámili rodiče v našem časopise Zahrádková školička. Když jsme v září zjišťovali zájem o Bonifácovu školičku (takto jsme si název edukativně stimulačních skupin polidštili, aby zapadl do našeho „školkovského“ života), rodiče nás mile překvapili. Přihlásilo se jich 28. Velmi si jejich rozhodnutí a snahy pomoci svým dětem vážíme.

V listopadu se prvními průkopníky staly paní učitelky a děti ze třídy Berušek.

V lednu se přidala třída Motýlků i Sluníček. Z organizačních a provozních důvodů však nemohou skupiny probíhat současně.

A co tomu všemu říkají děti?

Nemohou se dočkat, až zase bude Bonifácova školička, přijde za nimi velký slon Bonifác a budou mít ve škole svou maminku, se kterou se společně pustí do plnění zábavných úkolů a her. Přichází nejen maminky, ale i tatínkové a jsou výborní. Dokonce jedna babička neodolala domácímu nadšení a přišla se do Bonifácovy školičky podívat, jak všechno doopravdy probíhá.

text a foto MŠ Zahrádka

Děkujeme Zahrádko

Máme před sebou konec školního roku našich malých „školáčků“. Pro některé byl prvním, během kterého úspěšně zvládli počáteční krůčky bez maminek a tatínků, pro jiné posledním.

Předškoláky nyní čeká rozloučení s kamarády.

Zůstanou jim ale krásné vzpomínky na

- milé paní učitelky, které pro ně mají vždy úsměv ve tváři a laskavé pohlazení,
- starostlivé tety, které jim nabízejí každodenně pomocnou ruku a
- paní kuchařky, které mají na starost spokojená bříška malých mlounů – a to je úkol nelehký!

V mateřské škole Zahrádka jsou našim dětem vždy otevřena její „vrátka“ a ty i ony se rády vracejí povykládat si se svou paní učitelkou. Mají spoustu příležitostí strávit prima chvílky se svými malými kamarády při nejrůznějších zábavných odpoledních a akcích, které pořádá školička pro starší děti, rodiče a prarodiče.

A to je moc fajn. I my, dospěláci, se rádi odreagujeme od svých starostí

v práci a s chutí se vrátíme do dětských let při hrách se svými dětmi, objevování pokladů, zábavných sportovních odpoledních, vyřezávání strašidelných dýní, opékání špekáčků aj. Takových bezva akcí mají v Zahrádce každoročně připraveno spoustu. Vy dávají pro nás časopis, kde se dozvídáme o úspěších svých dětí a nabízí nám nejrůznější zajímavosti a náměty pro práci s nimi.

Skvělé jsou i tvořivé dílničky, kde si mohou rodiče se svými dětmi udělat radost výtvozem, který společně vyrobí.

Nejúžasnější je ale právě ta příjemná atmosféra, kterou poskytují všichni zaměstnanci mateřské školy nám a našim dětem. Děti tak získávají pocit bezpečí a prostředí pohody a klidu pro svůj zdravý vývoj.

Děkujeme, Zahrádko!

Rodiče

SVĚT MŠ HVĚZDIČKA

Hvězdička ve mlýně

Letošním rokem nás provází téma vodníků, vodních žinek a všeho, co je spojeno s vodou. Po Vánocích jsme si nabatkovali zelená trička a vyrobili si k nim vodnické klobouky nebo vlasy vodních víl. Vše jsme pak využili na školkovém karnevalu. I výlet jsme zaměřili k tématu a naplánovali jsme si návštěvu Jarošova mlýna ve Veverské Bítýšce.

Výletu předcházela příprava, kdy jsme si s dětmi povídali, jaká překvapení nás čekají. Děti potom přinášely do MŠ obilná zrna a mouku, fotky a pohlednice různých mlýnů. Mouku jsme využili k rozvoji vnímání hmatu a zraku, pohádka Princezna ze mlejna nám objasnila, k čemu mlýn slouží. Mlýnek ze školkového tobogánu nám

posloužil k pokusu, jak funguje mlýnské kolo. Během příprav na výlet jsme si zapívali písničku „Mlýnek“ a říkadlo „Kolo, kolo mlýnský“, zdolávali jsme „vodnickou dráhu“, ochutnávali různé druhy pečiva, stavěli větrný mlýn ze stavebnice Cheva.

Ve čtvrtek 18. května ráno nás autobus zavezl okolo Brněnské přehrady a hradu Veveří k cíli výpravy – Jarošovu mlýnu. Nejdříve jsme si šli prohlédnout stavidlo a náhon z Bílého potoka. Mlýnem nás provázal pan mlynář, který nám představil nejen vodníka Bonifáce, ale i všechny

stroje, které ve mlýně byly. A protože mlýn se skládá ze tří pater, bylo vskutku na co se dívat. Ze všeho na nás dýchala poezie dávných časů, ale také jsme si uvědomili, jak těžkou práci měl mlynář se svými pomocníky.

Tento mlýn je poháněn vodní turbí-

nou, a tak některé děti byly zklamané, že neviděly mlýnské kolo. To nám však náladu nezkažilo a návštěvu Jarošova mlýna můžeme všem vřele doporučit.

text a foto MŠ Hvězdička

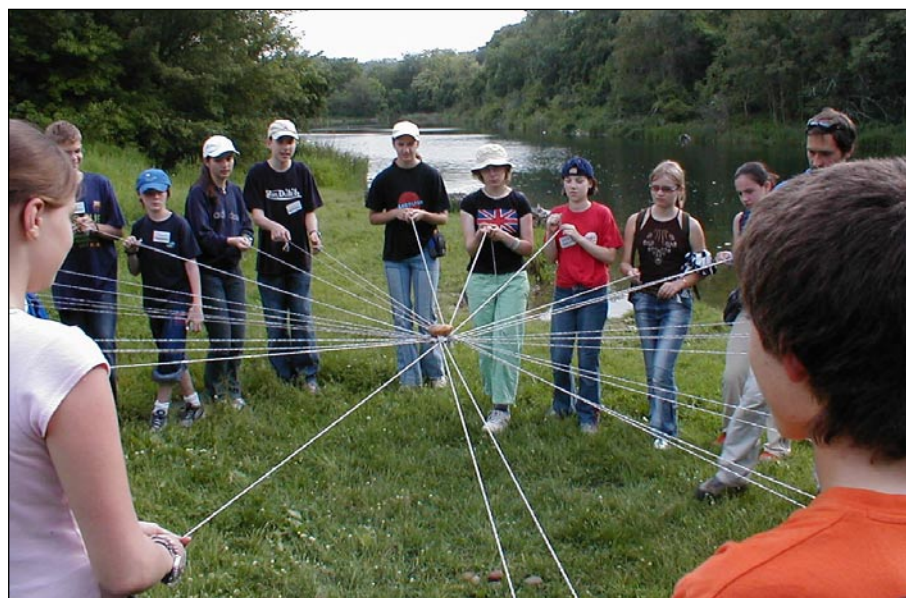

EUROKIDSCAMP 2006

Sibiu, Berlín, Budapešť, Šlapanice ...

Prvního ročníku setkání mladších studentů zemí EU se zúčastnilo i 8 žáků Gymnázia Šlapanice. Setkání proběhlo

21.–25. května ve Vídni a naši zástupci ze školních lavic měli možnost se zde seznámit se stejně starými dětmi z Ně-

mecka, Maďarska, Španělska, Slovenska, Rakouska, Estonska, Litvy, Rumunska, Polska a Bulharska. Pro asi 80 účastníků zde byl nachystán program v „mixed-nationality workshops“, zaměřený na spolupráci, týmového ducha a samozřejmě komunikaci, která většinou probíhala v angličtině. Nechyběla ani prohlídka historického centra města spojená s návštěvou vodního parku Gänsehäufel a zkoumáním místního biotopu. S přírodou byli ostatní studenti v kontaktu neustále, neboť ubytování bylo zajištěno v kempu národního parku Donau-Auen.

Výsledkem akce nejsou jen získané kontakty a snad i přátelství se zahraničními studenty, ale počátek nového evropského projektu, na kterém má naše gymnázium podíl.

*Gymnázium Šlapanice,
Jaroslav Kotulán*

NA VĚDOMÍ OBYVATELŮM BEDŘICHOVIC

Dnem 30. dubna L. P. 2005 končím významnictví historie naší malé vesnice, rodiště dědečka, tatínka i mého vlastního – Bedřichovic. Kronika je sepsána od roku 1924, kdy prvním kronikářem byl jednohlasně pověřen můj dědeček, Vincenc Kukla, jemuž byl nápomocen jeho prvorozený syn, Ing. Vladimír Kukla. V pokročilejším věku dědečka stal se pak jeho nástupcem jeho zeť, Petr Vaňáček, který pojal za manželku jeho druhorozené dítě, dceru Marii.

Tatínek měl se sepsáním složitější situaci. Nejprve v závěru válečných let ukryli s dědečkem knihu v zahradě do země, blízko včelína. Samozřejmě v protivlnnoucích obalech a ještě ve vyztužené bedně. To vše proto, aby ji nikdo neodcizil, či aby jinak neutrpěla. Kronika nebyla válečnou vřavou vůbec dotčena! Ale ouha, tatínek byl požádán, nebo lépe, dostal příkaz předat Pamětní knihu bedřichovic

vickému občanovi Karlu Pospíšilovi, neboť ten byl vytipován jako jediný schopný pro další sepsování. Bohužel tento stranický pracovník knihu měl doma jen tak u sebe po dobu 13 let, aniž by do ní něco zaznamenal. Když tato skutečnost byla zjištěna, předal starosta kroniku obce k dalšímu zapisování tatínkovi se žádostí, aby ji dopsal zpětně. Tatínek snad tušil, že kvalitní schopnosti pro vedení historie tu asi nebudou, a tak si dělal svoje poznámky v tužce dál. Byl to přetěžký úkol, ale vše se dařilo! Radostné úsilí zaplnilo kroniku v čase až do současnosti tehdejších let! Pak jsem již vpomáhala tatínkovi já sama, jako jeho budoucí nástupkyně.

Nyní, v tomto roce je mně i manželovi 74 let a také vzhledem k okolnosti, že nemáme potomky, musím učinit určité opatření. Posléze také kvůli tomu, že tři moji nejbližší pokrevenci zemřeli náhle, chci, aby ukončení vedení kro-

niky bylo včasné předáno! Vždyť dokonce můj dědeček měl již svého nástupce, zemřel ve svých 85 letech života, ještě velmi činný fyzicky i myšlenkově a ještě včelařil. Bylo mu dopřáno při tom náhlém ukončení života se se všemi drahými doma rozloučit! Mamince poděkoval za moc dobrou večeri, dal pak všem, jak bylo u nás zvykem, pozdravení na dobrou noc a šel se uložit ke spánku. V krátkém okamžiku pak bylo slyšet jeho kýčání. Po sedmém kýchnutí a chvilce klidu maminka prohlásila, že se půjde k tatínkovi podívat. Byl již bez tepu a dechu! Královský to los pro odchod na věčnost.

Pro všechny tyto okolnosti předávám Kroniku v čase, dopsanou do 31. prosince 2005, aby v ní mohlo být pokračováno včasné, bez potíží a vzorně! Nechť práce dalšího nástupce je dále výborná, nechť jej těší a nechť je mu tato činnost radostí!

Mudr. Eliška Jašková, kronikářka

PRO ZÁJEMCE O HISTORII

Starosta obce Tvarožná František Kopecký patří mezi osoby, které mají loď podíl na pořádání vzpomínkových a pietních akcí k výročí bitvy tří císařů. Navíc je i autorem publikací, které z netypických a netradičních pohledů rozebírají tuto událost.

Před několika dny vyšla jeho kniha s názvem „200 let tradic bitvy u Slavkova“, která volně navazuje na předchozí publikaci z roku 2001 „Bitva

u Slavkova a Morava v letech 1805-6“.

Rekapituluje vývoj tradic na slavkovském bojišti od nejstaršího období až do konce roku 2005 a je o lidech, kteří dělali více než museli.

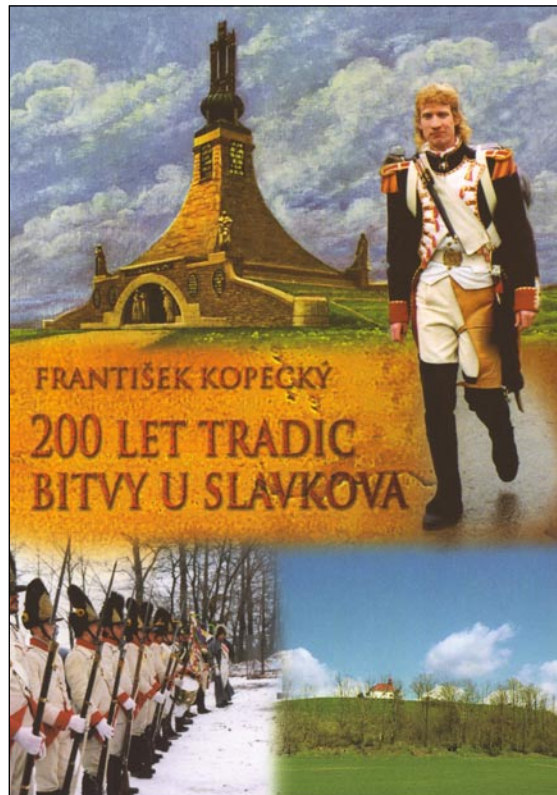
Úvod k ní napsal známý spisovatel nejen „napoleonské“ historické literatury Mgr. Jiří Kovařík z Kladna.

Text je shrnutím činnosti kroužků, spolků, společností a klubů, zabývajících se vojenskou historií a organizováním pietních vzpomínek na oběti z roku 1805.

Doplňují ho historické fotografie, z nichž mnohé dosud nebyly publikovány.

V nejbližší době rovněž vyjde brožura od téhož autora „Norbert Brassinne – Poutník míru“, popisující život a dílo člověka z belgického bojiště u Waterloo, který od roku 1966 do roku 1984 navštěvoval slavkovské bojiště a dodal odvahu k pořádání vzpomínkových akcí i místním příznivcům regionální historie.

Na podzim ještě vyjde „Historie I. pěšího pluku Kaiser“. Seznámí vás

s tím, co předcházelo dnešní činnosti Československé společnosti vojenské historie Brno, která položila základ vzpomínkovým akcím na slavkovském bojišti.

František Kopecký a redakce

Norbert Brassinne jako obdivovatel Charlese de Gaulle

NÁVŠTĚVA JUNÁKŮ V DOMĚ S PEČOVATELSKOU SLUŽBOU

Už ani nevím, kdo s tím nápadem na únorové oddílové radě přišel. Bavíme se o návrzích na jarní činnost a někdo říká: „Co takhle připravit kulturní program pro seniory v Domě s pečovatelskou službou ve Šlapanicích?“

Nápad se setkal s nadšenou odezvou a hned začaly padat návrhy, co všechno připravíme. V týdnu to vedoucí děvčat Lída Václavíková domluvila, očekávání budeme v pondělí 10. 4. v 16:00. A mohl začít nácvik.

Oddílová kytarová škola pod vedením Petra Červinky-Uzla nacvičila několik písniček, družina Myšek s Dášou Smiešnou a Anetou Václavíkovou nazkoušely divadelní představení pohádky Červená Karkulka, Včelky se zpívaly veselou písničku. Společně jsme přichystali oddílové kroniky, táborová alba. Máňa Smiešná nakreslila pamětní lístečky, Hanka Václavíková od Včelek vyšila srdíčka a přibalili jsme i knihy o historii šlapanického skautingu.

Je 10. 4. 15:15. Na Boudě se konají poslední přípravy, abychom kolem čtvrté mohli být v Domě s pečovatelskou službou. Oblékáme se do krojů, ladíme kytary. Když je vše OK, můžeme jít.

U vchodu nás vítá paní Hrdličková. Zve nás do sálu, kde jsou místní obyvatelé shromážděni. Je jich 16. Produkci zahajujeme společným zpěvem písničky Tulácký ráno. Pak místním představují náš oddíl a nastupuje Uzlova kytarová škola ve složení Míša Vorlová, Honza Barták, Ladislav Voťapek-Pařátek, Miloslav Staněk-Milda

a Radek Křištof-Saigon s písničkami Paleta a Don Diego. Posluchači je odměňují potleskem. Následuje divadlo v podání čtveřice Myšek. Markétka Kolaříková hraje Červenou Karkulku, Simona Holečková-Simson vlka, Katka Vlková-Pírko maminku a Míša Vorlová myslivce. Jde jim to moc pěkně, bouře smíchu vyvolávají také Pařátkovy zvukové efekty.

Další potlesk a to už nastupuje trojice Včelek Hanka Václavíková, Hanka Staňková-Křeček a Terka Bulová. Zpívají písničku o táboře, škoda že jim místy vynechává paměť...

A opět nastupuje kytarová škola s písničkami 17 dnů a Šípková Růženka. Po písničkách děvčata přinášejí kroniky a u každého stolu se rozbíhá diskuse o junácké činnosti. Obyvatelé

domu toho o skautech ví překvapivě hodně, jedna paní se nám dokonce pochlubila, že kdysi šla skautům vlajku. Povídání nebere konce, myslím, že tento bod programu se líbí nejvíc. Filípek s Kubíkem a Renčou Hodkovou každému z přítomných předávají knihu o historii skautingu ve Šlapanicích, přidávají se také Máňa a Hanka s přáníčky.

Akci zakončujeme společným zpěvem písničky Cherokee Bill. Opět zní potlesk a přítomní nám děkují, loučíme se. Přesouváme se zpět na Boudu, převažují velmi příjemné pocity.

Myslím že to byla podařená akce, a taky si myslím, že vzhledem k pozitivní odezvě obyvatel Domu s pečovatelskou službou nebyla poslední.

MUDr. Jiří Hodek-Jura

VOŘÍŠKIÁDA ŠLAPANICE 2006

V pěkném prostředí cvičiště Kynologického klubu Šlapanice obklopeném rozkvetlými šeríky proběhla 14. 5. 2006 výstava voříšků s bohatým programem. Jednalo se již o druhý ročník tohoto zajímavého klání.

Výstavu doprovázely soutěže Dítě a pes, Podoba pána a psa, Pejsek ši-

kulka, Nejupravenější pes, Nejlepší pár psů, Agility začátečník a Agility pokročilý.

Do boje se vydalo padesát pejsků, kteří, rozdělení do čtyř kategorií Malý pes, Malá fenka, Velký pes a Velká fenka, postupně bojovali o srdce přihlížejících a posudek rozhodčího. O umís-

tění však nerozhodoval jen vzhled pejska, ale i předvedení, zvláštní kouzlo a povaha. Pak byl z vítězů těchto čtyř kategorií vybrán vítěz výstavy, kterým se pro letošní rok stal malý pes František majitelky Lucie Lučokové. Avšak hlavní výhru – malou fenku křížence – si nakonec domů neodvezla.

Mezi vítěze některých soutěží patřili: Klára Votrubcová a papilon Andy, kteří opravdu vystihli podobu pána a psa. Jako Pejsek šikulka všechny očaroval Don Pavly Bartůňkové, který překrásně zpíval za doprovodu flétny. Trofej z Agility začátečník si odvezly Lucie Kiseláková a Keysi a z Agility pokročilý Sabina Dlapalová a Kitty.

Výtěžek akce byl věnován útulku Srbce. I když nás trochu trápilo počasí, všichni jsme si to ve Šlapanicích užili. Všem zúčastněným děkujeme a už se moc těšíme na Šlapanickou Voříškiádu 2007.

ŠLAPANICKÝ VLK MORAVSKÝM KRASEM

Letos jsme pořádali 4. ročník závodu v dogtrekkingu, což je vlastně dálkový pochod se psem omezený časovým limitem. Jde o vzájemnou souhru psova a psa, kteří jsou celou dobu spoutáni tažnou šňůrou. Aby si přišli na své i ti, kteří nemají s tímto nově se rozvíjícím sportem tolik zkušeností, pořadatelé připravili dvě trasy různých délek, a to 95 a 35 km. Těch zdatnějších se objevilo mnohem méně a některým z těchto závodníků připravila trať ta-

ková překvapení, že se museli vzdát naděje na pěkné umístění a závod nedokončili. Ti stateční, kteří zbyli, absolvovali cestu malebnou krajinou Moravského krasu, procházeli spoustou rezervací, kolem propadání, jeskyní, vývěrů místních říček, historického Rudického mlýna, poutního místa Křtiny, Nového hradu a Máchova památníku.

Odněsli si paměti nejen spoustu dojmů z přírodní krásy, ale poznali i část kulturního dědictví tohoto kraje. Závodníci na kratší trati byli o zážitky trochu ochuzeni, ale přesto se v cíli na jejich tvářích zračila radost i vyčerpání. Čekal je ale ještě jeden úkol, a to kontrola povinné výbavy: spacího pytle, karimatky, baterky, mapy, startovní karty s potvrzenými kontrolními body atd. Všichni, kteří do

cíle došli, zvítězili sami nad sebou, byli oceněni zajímavými cenami a ti nejlepší krásnými poháry.

Přestože nás počasí trošku poškodilo, v sobotu jsme opekli prasátko, poseděli u dobré muziky a zhodnotili zážitky z trati. Doufáme, že se příští rok sejdeme v hojném, ne-li hojnějším počtu.

Eva Langová & Pavla Vorlová

KLÁRA VLACHOVÁ MLUVÍ TANCEM...

Usměvavé ohníčky v očích a tak trochu otázka: „Co po mně ten stařec může chtít?“ („Nevěř nikomu, komu je víc než třicet.“ – John Lennon)

Jako školákovi mi připadali „velcí lidi“, prostě dospělí, nekonečně vzdálení a když si teď promítám své tehdejší pocity, vůbec jsem jejich světu nerozuměl. Jak je to dnes, nevím. Je mi víc než třicet. Lennon to řekl v jiné době a myslel na nezkaženost mladších, jenže co to je?

Kdybych tak já seděl ve svých 15 letech v nějaké kanceláři a kdosi neznámý mě zpovídal, nevím, nevím. Buď bych tam vůbec nešel, nebo rychle utekl.

Ale dost bylo redaktora, vraťme se ke Kláře.

Kláro, jak dlouho už tancuješ a jak to vlastně všechno začalo?

Na kvalitní úrovni už víc než dva roky. Dlouho jsem se vytancovávala. Mám

výhodu, že jsem od čtyř let dělala sportovní gymnastiku. No a k tomu potom diskotéky a tak trochu pro sebe s kámoškou. Jednou mě mamka přihlásila do elity B-Fresh, šlo to přes nějaké její známé.

Doma teda podporu máš, že?

No jasně, určitě finanční, s kostýmy, taky autobusy něco stojí, startovné za disciplínu je 100 Kč a já tancuju jednotlivce i ve skupině. Jezdíme na soutěže po republice a jsme v Evropské unii, takže budeme soutěžit i tam.

Říkalas B-Fresh. Kdo nebo co to je B-Fresh?

B-Fresh je skupina lidí, taneční škola, je nás celkem dost, ale já tančím se šestnácti holkama. Všechny nás je asi 35, ale i to se mění. Jsme už celkem známí, aspoň mezi lidmi, co tančí.

Mluvilas o soutěžích. Jsou nějaké úspěchy, umístění?

No jasně, vloni v květnu na BOBY v Brně, na Mistrovství ČR v choreografii jsme s naší show Pláž, byli druzí vicemistři ČR, což je vlastně třetí místo. Jsou i další úspěchy, protože tančí dospělí, junioři i děti.

Jak je to všechno časově náročné, myslím trénování a tak, protože to se asi nikdo nenaučí za dva dny?

No to je teda pravda. Tréninky máme 3krát týdně po dvou hodinách, k tomu různá soustředění během roku, soutěže, víkendy, o prázdninách taky, takže je toho fakt dost. Musíme zvládat akrobatické prvky i prvky breaku. Když někdo vypadne, třeba se zraní, tak to je špatný, protože musíme vzít někoho ze začátečníků a zvyknout si na něj a on na nás. Prostě v té chvíli se hůř tancuje.

Chodíš tancovat jinam i pro zábavu?

Občas si zatancuju i na diskotékách a lidi se diví, že mě to ještě baví, ale je to jen občas, protože času je málo.

Co megapárty typu APOKALYPSA?

Tak to teda fakt nemusím.

Je něco lepšího?

Třeba workshopy. To přijede tanečník, nějaký dobrý, třeba z USA, umí nový styl no a ukazuje ho a my se to od něj učíme.

Co s tebou bude dál? Z juniorů už asi odrůstáš?

No určitě půjdu do dospělých, stejně s nimi už tancuju. Chci jezdit na soutěže a třeba i vyhrávat. Teď zrovna máme konkurz, potřebujeme lidi, kteří už mají něco odtancováno. Po Šlapanicích visí plakáty. Bereme do dospěláků, junioři i děti.

Šanci má samozřejmě, jak už jsem řekla, ten, kdo má už něco odtancováno. Třeba i kdo dělal gymnastiku.

Tancuješ i doma?

Jo, s rádiem, nikomu to nevádí a mě to baví. Zkouším si různé prvky a vazby mezi nimi.

Hm, a co škola a prospěch?

Celkem dobrý, ve škole to jde, mamka moc nebrblá, se školou se mluvit dá a já tancuju i „pro ZŠ“.

Oblíbená barva?

Černá.

Oblíbené jídlo?

Smažák.

Oblíbená hudba?

HIP-HOP!!!

Oblíbená zpěvačka?

Kelly Clarkson.

DJ's?

Nikdo, je mi to jedno.

Spánek?

Nejdřív od 22.00 asi tak do půl sedmé, jsem sova.

ZŠ +/-?

+ tělocvik, - zeměpis.

Zpívání?

Sama jen když se zavřu v koupelně. Není to tak hrozný, ale radši tančím.

Závist?

Nikdo.

Sourozenci?

Brácha, starší, je mu 21. Je na mě pyšnej. On sám dělá sportovní gymnastiku.

Kamarádi?

Radši kluci, než holky.

Na PC?

Celkem jo, hry nehraju, ale na ICQ jsem pořád.

Volný čas?

Mým snem je chodit s děckama ven, jenže to je ten čas, který není.

Co nesnášíš?

Povýšenost a namyšlenost.

Co máš ráda?

Velkorysost.

Sen?

Jít do profilů, to by se mi líbilo.

Historka?

Jednou mi při tančení ulítla bota. Neleťla moc daleko, hrklo ve mně, ale pak jsem se musela strašně smát. Dotančila jsem to bez boty.

A taky když klouže zem. To se pak všichni válíme a řveme smíchy.

Vzkaz?

Nebojte se toho, hejbejte se, bavte se. Nejdůležitější je dobrá parta. Je to sice hodně fyzicky náročné, ale dá se to zvládnout.

Klára Vlachová, drobná, mlčenlivá, usměvavá, zasněná žákyně ZŠ Šlapanice, 9. třída, 15 let. Street Dance, Hip Hop, R'n'B, Funky, Disco Show. Nerozumíte? Nevadí, asi vám není patnáct.

Klára Vlachová, která umí neuvěřitelné věci, taneční prvky, po kterých by většina z nás skončila na stole chirurgu.

Klára Vlachová, mistryně ČR v tanečních kategoriích juniorů a snad budoucí mistryně ČR v dospělých tanečních kategoriích.

Šlapanáčka, ze Švehlovy ulice.

Jiří Šebela

VALNÁ HROMADA TJ SOKOL ŠLAPANICE

Dne 4. dubna 2006 se konala v malém sále sokolovny valná hromada šlapanického Sokola, ze které přinášíme čtenářům podstatné informace ze Zprávy o činnosti TJ Sokol Šlapanice za rok 2005, kterou přednesl starosta jednoty bratr Radek Jurníček.

Rok 2005 byl pro Sokol Šlapanice rokem významným především ze dvou pohledů:

1. Bylo dokončeno majetko-právní narovnání veškerého nemovitého majetku a odstranění všech nesrovnalostí v katastru nemovitostí. Tato mravenčí a nelehká práce trvající dlouhých šest let byla úspěšně dotažena do konce, takže Sokol Šlapanice nyní definitivně vlastní:

- areál Sokolovny
- sportovní halu
- areál volejbalových kurtů se záze-
mím

Ne všichni občané Šlapanic jsou tímto stavem nadšeni, nicméně nárok na tento majetek byl Sokolu přirčen řádnou právní cestou. O tom, že ne-

máme zájem likvidovat jiné sportovní subjekty ve Šlapanicích, svědčí fakt, že oddílům tenisu a kopané byla již dříve předána jejich sportoviště za symbolickou korunu.

2. V roce 2005 byla komplexně dokončena dostavba sociálního zázemí sportovní haly – přibýly šatny se sociálním zařízením, posilovna, sauna, byl

proveden nátěr podlahy v hale. Tento sportovní stánek se tak stal chloubou nejen naší jednoty, ale celé župy.

Členská základna a propagace

Členská základna se v posledních letech pohybuje kolem 300 členů. V roce

2005 bylo v Sokole registrováno 278 členů v tomto složení:

Volejbal	78 členů
Basketbal	47 členů
Gymnastika	85 členů
Oddíl sokolské všestrannosti	29 členů
Neaktivní	39 členů
Celkem	278 členů

Pro naše členy a širokou veřejnost nabízíme kvalitní podmínky v oblasti tělovýchovy a sportu včetně fundovaných trenérů a cvičitelů. Budova Sokolovny také slouží pro pořádání kulturních akcí.

V roce 2005 šlapanický Sokol mimo jiné uspořádal:

- tradiční sokolský ples
- sokolskou akademii
- gymnastické závody Šlapanický koniklec
- nohejbalový turnaj – Jožův pohár
- zimní pohár v gymnastice
- sokolský turnaj v halové kopané
- basketbalový vánoční turnaj generací
- volejbalový vánoční turnaj generací
- Za tyto akce patří velký dík jejich organizátorům, kteří tak přispívají k šíření dobrého jména naší jednoty.

Spolupráce s MěÚ a dalšími organizacemi

Spolupráce s vedením města je na solidní úrovni. Zástupci naší jednoty jsou členy městských komisí, nicméně prostředky na podporu rozvoje mládeže jsou dle mého názoru nedostatečné a metodika jejich rozdělování slušně řečeno neprůhledná. Ale díky za každou korunu.

Spolupráce s organizacemi využívajícími prostory sokolovny (Divadelní spolek a Hrbatý hrozen) je bezproblémová. Tradičně velice dobrá je spolupráce se šlapanickým gymnáziem, které hojně využívá našich zařízení.

Plán rozvoje a investic TJ Sokol Šlapanice

Tento plán byl odsouhlasen loňskou valnou hromadou na období let 2005–2007 a zahrnuje finančně nákladné a odvážné projekty, o kterých se většinou jednot Vaníčkovy župy jen sní. Jedná se např. o již zmíněnou dostavbu haly, dále pak o přestavbu bývalého kina na bowlingové centrum, o novou

fasádu sokolovny, o generální opravu plochých střech atd.

Může se zdát, že jsme si toho nabrali více, než zvládneme. Opak je však pravdou. Z pěti úkolů stanovených na rok 2005 se podařilo realizovat čtyři. Pokud chce šlapanický Sokol obstát v konkurenci jiných subjektů nabízejících sportovní a zájmové aktivity, musí jít touto cestou.

Ekonomika a financování

Naše jednota vykazuje již několik let vyrovnané rozpočty. Nejinak tomu bylo také v roce 2005, kdy hospodaření TJ Sokol skončilo ziskem 292 tis. Kč. Je ale třeba přiznat, že je nutno do fakturovat dostavbu haly ve výši 250 tis. Kč. Podstatné ale je, že se podařilo na tento nákladný projekt získat dotaci z MŠMT ve výši 2 mil. Kč a cca 700 tis. Kč od sponzorů.

A jakou finanční pomoc dostáváme od České obce sokolské? I když nejsme neskromní a vnímáme slabý zájem našeho státu o podporu masové tělovýchovy a sportu, tak musíme konstatovat, že dotace z ČOS a Vaníčkovy župy jsou mnohdy k pousmání vzhledem k nákladům. Je otázkou, jaké úsilí tyto orgány vyvíjejí při obstarávání potřebných financí. Na tvrzení „peníze nejsou, nikdo nám nic nedá,“ lze také odpovědět, že „kdo pro to nic nedělá, nic nemá.“ Naše TJ každoročně sežene od sponzorů cca 500 tis. Kč.

Za rok 2005 činily naše náklady více jak 4 mil. Kč. Ze župy jsme obdrželi 27 tis. na provoz a 20 tis. na sportovní činnost. Jestliže chceme dělat Sokolu dobrou reklamu, musíme pře-

svědčit širokou veřejnost o tom, že právě my dokážeme nabídnout kvalitní prostředí pro sport, kulturu a relaxaci. Bez potřebných investic do našich budov a sportovišť to bohužel nedokážeme. Proto jsme také byli nuceni prodat koupaliště a sokolské hřiště, neboť víme, že můžeme mít ve svém vlastnictví pouze aktivně užívaný a provozně udržitelný majetek. Domníváme se, že být dobrým hospodářem je ta nejlepší práce, kterou můžeme pro organizaci Sokol odvádět.

Chceme i nadále navazovat na tradice a ideály sokolství, které jsou naším národním bohatstvím a patří k těm světlejším okamžikům naší historie. Ale musíme také nesouhlasit s tím, že v době, kdy řada sokolských jednot bojuje o přežití a stěží udržuje chátrající majetek, se vynaloží miliony korun na pořádání sokolského sletu. Tato akce sice neodmyslitelně k Sokolu patří, ale v době, kdy chybí finanční prostředky, by bylo hospodárnější uspořádat slet např. pouze na úrovni žup.

Závěrem

Lze bez ostychu říci, že TJ Sokol Šlapanice se stabilizovala, prosperuje a je schopna nabídnout veřejnosti kvalitní podmínky pro tělovýchovu, sport a zábavu. To není málo!

Za to patří dík především členům výboru Sokola, trenérům, cvičitelům, ale také zaměstnancům, externím spolupracovníkům a všem příznivcům šlapanického Sokola.

Děkuji Vám všem, bylo mi potěšením s Vámi spolupracovat.

*Radek Jurníček
starosta TJ Sokol Šlapanice*

REGENERACE PANELOVÝCH DOMŮ NA BRNĚNSKÉ ULICI

O záměru a přípravách na významnější úpravy družstevních panelových domů na „novém“ sídlišti jsme psali ve Šlapanickém zpravodaji ve 3. čísle ročníku 2004 a ve 4. čísle v loňském roce. Ten, kdo cestuje ze Šlapanic do Brna, téměř jistě zaregistroval v posledních týdnech a měsících, že se tam opravdu něco děje. A ten, kdo se dostal do prostoru mezi horní dva obytné domy, určitě viděl částečně ukončený výsledek práce. Tři domy se zateplují, dostávají novou, barevně navzájem sladěnou fasádu, na straně jejich hlavních vchodů

se zavěšují balkony, na opačné straně se stavějí lodžie. Co není zvnějšku viditelné, je zateplení sklepních a vstupních prostor pod byty v prvním patře, na řadu přijde ještě výměna vchodových dveří včetně dopisních schránek, výměna sklepních oken a úprava fasády v úrovni přízemního podlaží.

Dodavatelem jsou firmy Stavoprojektu Brno a Ocelové konstrukce České Budějovice, náklady na regeneraci jednoho domu, tj. pro 49 bytů, se pohybují kolem 8,5 milionů korun a jsou hrazeny jednak z příspěvků fondu oprav jednotlivých domů, přímými platbami některých uživatelů bytů, ať již v plné výši, nebo pouze z části a z úvěru poskytnutého družstvu SBD Cíl Českou spořitelnou.

Obyvatelé sídliště vědí – a někteří další si možná vzpomenou – že jsme psali o záměru uskutečnit tuto akci ne na třech, ale na čtyřech domech. Takže na vysvětlenou: vše se „zadrhlo“ na odvolání jediného vlastníka bytu, který se tvrdě postavil proti výstavbě lodžií, všechny přípravné práce bylo nutné přerušit, čekat na verdikt odvolacího orgánu a hledat řešení přijatelné pro všechny zainteresované, tj. jak pro uživatele bytů, tak pro instituce, které se podílejí na rozhodování o stavbě. Tím se vše zpozdlilo o řadu měsíců a nyní děláme maximum pro to, aby se i tam stavba v létě zahájila.

O řadě jednání, mnohdy vstřícných, ale mnohdy také nepříjemných, o nemožnosti splnit individuální přání všech v záležitostech provedení či způsobu úhrad, o potížích spojených s nutností přimět některé vlastníky bytových jednotek vůbec k jednání nebo alespoň k písemné reakci a o řadě dalších problémů by bylo možno napsat román nebo alespoň rozsáhlejší no-

velu. O to příjemnější je slyšet od uživatelů bytů a někdy i od jiných lidí občas pár slov spokojenosti a uznání, že se dílo daří a že jsou s dosavadním výsledkem spokojeni. Rád bych touto formou tlumočil jejich poděkování všem, kteří se o to svou větší nebo menší částí zasloužili a stále k tomu přispívají, zejména těm, kteří věnovali řadu hodin práci v technické a finanční skupině. Ti mají značný podíl na přípravě a jsou to lidé, kteří na sebe asi před rokem vzali dobrovolně i úlohu spoluzodpovědnosti za akci, o které tehdy nevěděli, jak bude probíhat, zda bude úspěšná a jak bude hodnocena obyvateli sídliště.

Snad Vám publikované fotografie naznačí, že ta námaha, prožitá nejistota a stresy stály za to.

Ing. Václav Sobotka, SBD Cíl

O ŠLAPANICKÉM MOSTKU

Šlapanický mostek za policejní stanicí...

O mostech a mostcích existuje spousta písniček a veršů. Jen namátkou vzpomeňme třeba:

*Na tom pražským mostě
rozmarýnka roste...*

Nebo jiná:

*Na tom bošileckým mostku
hrály tam dvě panny v kostku...*

O tom šlapanickém, když dovolíte, by se pak bohužel dalo zaveršovat něco ve smyslu:

*Šlapanický mostek za policejní stanicí
nezletilá mládež postává tam kouřící...*

... a nejen za policejní stanicí, ale kdekoliv uprostřed dne na veřejnosti. Ano, já vím, také jsme to zkoušeli. I nás se zmocňoval ten úžasný pocit dospělosti. Stylově jsme špulili rty, vypouštěli oblaka dýmu a frajersky odklepávali popel na zem. Ti rozumnější a silnější s tím včas přestali, ti slabší se stali závislými a jsou jimi většinou dodnes. Některé z nich skolila rakovina plic, jiné ještě ne, a tak v čekací době na tuto nejčastější nádorovou příčinu úmrtí u nás alespoň obtěžují spoluobčany na vlakových a autobusových nádražích, zastávkách hromadné dopravy nebo třeba v hledištích letních kin. Ti nejdrsnější pak rovnou vlastní rodinu u společného oběda.

Vím, nikdo z nás v mládí nebyl svatý, ale nepamatuji si, že bychom takto činili bez ostychu a strachu během dne na veřejných místech. Můj otec mi často vyprávěl, že když je někdo načapal při nějaké nepravosti, tak buď dostali co proto rovnou, nebo, a to s naprostou jistotou, doma, protože si to soused rozhodně nenechal pro sebe.

Tak a jsme u jádra věci. Zkusme si položit ruku na srdce. Kolikrát kdo z nás, šlapanických občanů, narazil na kouřící děti a mládež a zareagoval tak, jak mu vlastně ukládá zákon? Kdo z nás řekl pár důrazných slov přímo na místě nebo upozornil rodiče, policii či třeba zastupitele obce? Je možné, že o tom nevíte, ale my všichni máme takzvanou ohlašovací povinnost.

Možná si řeknete, jaký je v tom rozdíl, jestli nezletilí kouří potajmu

nebo veřejně. Stejně si ničí zdraví a vytvářejí většinou celoživotní závislost na nikotinu. Ale rozdíl v tom opravdu je. Pokud mladí provozují tuhle zábavu na veřejnosti, pak oni i my, kterým je to jedno, dáváme jasný signál, co pro nás znamenají zákony této země a jaké jsou naše žebříčky hodnot. A tak mladší děti, které sledují svoje bezostyšně kouřící starší spolužáky, chtějí se jim podobat, nevidí na tom nic tak špatného a případně jim to normální. Všichni ze školy i z domova vědí, že kouření je věc zdraví velmi poškozující a je zákonem do dovršení 18 let věku zakázáno. Stejně tak je tomu i s prodejem tabákových výrobků nezletilým. Protože ale nikdo nic neříká, nikdo se mladistvých neptá, jak a kde cigarety získali, nikdo s tím nic nedělá (a to prosím včetně policie!), tak si holt mladí řeknou, že je to v pohodě a není se čeho bát. A proto se stává, že si děti zapalují skoro dříve, než se jim za zády zavrou dveře školy, a pedagogové, kolemdoucí občané, policisté, zkrátka my všichni klopiíme oči a děláme, že nic nevidíme, protože je to tak pro nás jednodušší. Přiznám se, že si nedokážu představit, že bychom něco takového strpěli u studentu našeho gymnázia.

Také si možná při čtení těchto řádků neodpustíte na adresu autora poznámku: „Ten je chytřej! Já to jednou zkusila a ti mladí na mě byli tak sprostí, že jsem radši se strachem vyklidila pole!“ Ano, rozumím vám. Není to příjemné a chce to určitou dávku odvahy. Nechceme zažít pocit, že se nám někdo směje do obličeje. Jsme tu totiž u jádra věci číslo dvě. Opět si dovolím citovat svého otce: „Dospělé a hlavně starší lidi vždycky slušně pozdrav!“ Slyšel jsem to v mládí mnohokrát, a věřte nebo nevěřte, ta věta ve mně vypěstovala úctu

ke starším spoluobčanům a pocit, že ti dospělí asi taky někdy mají pravdu. A když mě potom i cizí dospělý člověk pokáral za nějaký ten prohřešek, tak jsem rozhodně reagoval jinak, než je dnes u mladých časté.

Skončím tedy prosbou:

Milí rodiče, ved'te svoje děti k jednoznačnému postoji ke kouření – je zdraví nebezpečné, nemoderní, ostatní obtěžující a může být překážkou při hledání pracovního místa. Nabídněte jim dostatek jiných aktivit, kde se mohou zdravě realizovat, zaměstnejte je rozumnou mírou povinností v domácnosti, stanovte jim pevný denní režim a mějte přehled o tom, kde se vaše děti nacházejí a s kým. Rozvíjejte v nich potřebu slušného chování k dospělým a respekt k zákonům.

Vážení spoluobčané, nebuďte lhostejní k tomu, co se děje kolem vás. Ozvěte se a jasně dejte najevo svoje rozhořčení. Upozorněte zástupce obce.

Drazí kolegové, a? působíte na jakékoli škole, jsme pedagogové i v době po vyučování. Vychováváme tedy i mimo budovu školy.

Velectěný městský úřade, zvolení zástupci lidu i vy, česká a městská policie, pomozte nám, potřebujeme se o vás opřít.

Děkuji. Petr Urik

(autor je učitelem a výchovným
poradcem na Gymnáziu Šlapanice)

Doporučuji:

<http://www.kurakovaplice.cz/>

<http://zdravi.doktorka.cz/>

<http://www.ordinace.cz/>

<http://www.ordinace.cz/article.php?articleId=7854&full=1>

<http://sz.ordinace.cz/>

lekce_uvod.php?lekce=6

POHLED DOVNITŘ SRDCE

Metoda balónkové angioplastiky pomáhá léčit srdce včetně akutních infarktů. Tento obor je velice závislý na materiálu, který je dovážen výhradně ze zemí západní Evropy a Ameriky. Takže dokud vládli komunisté, nešlo tuto metodu realizovat, protože na ni nebyly peníze. V roce 1992, tedy v době, kdy se dělila republika, jsme měli 20 výkonů na 1 milion obyvatel. Dostali jsme se na páté místo v Evropě a předstihli jsme Italy, Španěly, Brity a celou Skandinávii. Od roku 1996 jsme touto metodou začali léčit akutní infarkty. Dokázali jsme, že je možné vozit pacienty s akutními infarkty do Brna i z větších vzdáleností a tenhle fakt vlastně převzala celá Evropa. V této oblasti jsme zasáhli pozitivním způsobem do světové kardiologie, a to při vší účtě a skromnosti. Česká republika je v léčení akutního infarktu myokardu s náskokem (v přepočtu na 500 obyvatel) první na světě. Pravdou je, že je to dáno také geograficky, neboť například v USA nejsou schopni dovést pacienty včas do lékařských center. Každý lékař musí tento výkon dělat nejlépe denně, když neprovádí tento výkon týden, ztrácí jistotu. A když ho neprovádí tři týdny, je nejistý a dělá chyby. V přepočtu to vychází asi na 300 zákroků za rok, my jich děláme 500. Tento problém se nedá řešit tím, že by se vytvořila spousta center. Kdyby tam „běhal“ doktor jednou týdně, je to k ničemu. Američané z důvodu velkých vzdáleností nedokáží přivést pacienta do 90 minut. Za druhé, trochu s úsměvem, náš doktor ve službě, když ho zavolají kdykoliv v noci k akutnímu infarktu, vstane, jede do nemocnice a za

tento výkon dostane 140 Kč, což je přibližně 5 euro. Každý člověk by si měl uvědomit, že zdraví je cenné zboží!

Můžeme se zeptat, kolik případů akutních infarktů přibližně denně ošetříte, víme, že číslo je proměnlivé. Ročně jich je přibližně 500 a jsme vlastně největším kardiologickým centrem v republice.

Má toto číslo sestupnou, nebo vzešupnou tendenci?

My tento fakt sledujeme již třetím rokem a každý rok se toto číslo mírně snižuje. Toto číslo má klesající tendenci nejen u nás, ale když jsme porovnávali čísla celorepublikově, tak i zde je patrný klesající trend.

Jaké máte výsledky při léčení akutních infarktů?

Jak už jsem říkal, pokud je pacient dopraven na naši kliniku včas (do 90 minut), je úspěšnost 96 případů ze 100. Pacient díky této metodě odchází po 3–4 dnech domů a cítí se, jako by žádný zákrok neprodělal.

Můžete nám prozradit, co patří mezi vaše koníčky a záliby?

Tak jednoznačně je to cestování a potápění. Navštívil jsem všechny kontinenty včetně Antarktidy. Z hlediska profesního mám velikou radost z toho, že po revoluci jsme jezdili do zahraničí učit se a koukat, co lze angioplastikou provádět, a dnes tam jezdíme učit my je. Tato fakta jednoznačně svědčí o tom, že spousta věcí se odvíjí od dostatku finančních prostředků a přístupů k nejnovějším informacím,

a svědčí to i o mentalitě našich lidí, že jsou schopni se velice rychle učit.

Zeptal bych se ještě na výstavbu mezinárodního centra kardiiovaskulárního výzkumu, které má stát v areálu nemocnice.

V první etapě se postaví výzkumné centrum a klinika, náročnost bude především spočívat v tom, že celý projekt

bude realizován souběžně se stávajícím, což nikdy není jednoduché. Samozřejmě, že vše se bude také odvíjet od stavu finančních prostředků, protože právě v tento čas není jisté, jak se k celému projektu bude stavět nová vláda. Na druhou stranu je tento projekt hodně politicky nezávislý. Ukažte mi politika, který by veřejně odmítl výstavbu výzkumného zdravotního centra. I kdyby se našel, neřekne to nahlas.

Jak vnímáte hlavní problémy Šlapanic?

Špatný stav veřejných komunikací a neutěšená situace prodejných sítí, především potravin, neúměrná zátěž nákladních automobilů, které směřují především do areálu ICEC.

text a foto Pavel Horák

PASIVITA NÁŠ NEPŘÍTEL

Jsem již 14 let chronicky nemocná. Mám onemocnění, které se nazývá amyotrofická laterální skleróza (ALS). Je to onemocnění nervů, při kterém dochází ke snižování svalové síly a úbytku svalové hmoty. Obvykle toto onemocnění probíhá dosti rychle a končí ztrátou sebeobsluhy a úplnou invaliditou.

Je mnoho věcí, které mi v boji s tímto zákeřným nepřítelem pomáhají. Je to hlavně moje rodina a děti, které mi dávají smysl přežít a žít co nejdéle, obohacují mi život a neumožní mi myslet na sebe. Dále jsou to moji

přátelé, důvěrně jim říkám „Fanklub“, doufám, že mi prominou.

Nejvíce ze všeho mi však nejspíš pomáhá můj přístup k nemoci i k životu a o ten bych se s Vámi chtěla podělit, neboť nic není tak zlé, jak vypadá, a žádná kaše se není tak horká a hlavně na nás záleží, jaký osud si zvolíme a jakou cestou se dáme. I když se nám zrovna nedaří, aktivním přístupem můžeme mnohé změnit či zmírnit.

Optimismus, radost ze života, z každé maličkosti všedního dne a opomíjení nezdarů, starostí a problémů,

zvláště pak těch, které nemůžeme ovlivnit, je důležité moto, kterým se řídím.

Žít se svým okolím v co největší harmonii a neubíjet se malichernostmi, které nás mnohdy zbytečně okrádají o dobrou náladu a vysilují nás.

Dělat radost druhým a co nejvíce jim pomáhat, to vidím jako nejdůležitější smysl života. Být někomu prospěšný jen tak, nesobecky a nečekat odměnu. Nezaměřovat se jen na svoje bolístky a trápení, být k druhým otevřený a být tu pro ně, to jsou další hesla, která nás odpoutají od sebestředného pohledu na svět a pomohou nám překonávat vlastní krize.

Svoji nemoc nevidím jako nějaké příkoří, které se mi stalo, ale jako cestu, která je poněkud jiná, ale mnohdy i bohatší, než za úplného zdraví.

Nejdůležitější ze všeho je však aktivita v boji s nemocí samou, nevzdát se a bojovat, nebýt nemoci snadnou kořistí. Pomáhá mi v tom hlavně různé rehabilitační cvičení, ale také pobyt v přírodě, byt na vozíku.

Zdraví mnoha lidí by bylo mnohem lepší, kdyby se více věnovali své kondici a mnohá nemoc by se tímto přístupem dala i částečně kompenzovat. Příkladem může být cukrovka, zvýšený cholesterol a problémy s ním spojené, riziko infarktu srdečního či mozkové mrtvice. Správnou pohybovou aktivitou si můžeme pomoci od bolesti páteře a s ní spojené bolesti hlavy, či mravenčení rukou a nohou, podle úseku páteře, který je buď přetěžován, nebo naopak málo posílen.

Nedostatek pohybu je charakteristický negativní prvek civilizované

společnosti, vede často ke zbytečným onemocněním a přitom stačí tak málo! Každý den 15 minut či hodinu dvakrát týdně správné fyzické aktivity!

Je snad lepší běhat po doktorech a pójídat silné léky proti bolesti?!

Zejména v době, kdy už tělo reaguje jako nemocné, je důležité aktivně spolupracovat, na málokterou nemoc zabere jen pasivní užívání léků.

Často se bohužel člověk odevzdá nemoci a jen trpělivě vyčkává svého konce. Ani lékař není všemocný a tělo má obrovskou schopnost si pomoci samo, schopnost, která bývá hodně podceňována.

Proto nebuďme pasivní ať už ve zdraví či v nemoci, neboť život je pohyb a pohyb je život!

Jarmila Tomášková.

TITUL „ČESKÁ RODINA ROKU 2006“ PUTUJE DO ŠLAPANIC

Dne 13. 5. 2006 se v Praze v Kounicově paláci konal 2. ročník celostátní soutěže rodin KRÁSY KAŽDÉ GENERACE. Vyhlašovatelem soutěže je OSN a organizace se v naší republice ujal ČSŽ. Celostátnímu kolu předcházela kola krajská a okresní a protože se nám tento nápad líbil, uspořádali jsme na podzim 2005 okresní kolo v naší mateřské škole v Ponětovicích. Vítězné družstvo rodiny Drlíkovy ze Šlapanic ve složení tatínek Pavel Drlík, maminka Radka Drlíková a šestiletý syn Ondřej postoupilo až do celostátního kola, kde se utkalo deset rodinných družstev z různých krajů republiky. Úkoly nebyly náročné, ale předstoupit před kamery a v tak velké konkurenci vzalo trochu odvahy. Porota velmi přísně bodovala dodržování pravidel a časových limitů, hodnotila především souhru členů rodiny, nápaditost a spolupráci, a tak při závěrečném vyhlášení vítězů bylo pro nás velkou radostí, že se Českou rodinou roku 2006 stali právě Drlíkovi.

Soutěž byla velmi dobře zorganizovaná a vládla zde příjemná a přátelská atmosféra, o kterou se přičinili všichni přítomní a moderátor Petr Novotný.

Nejvíce našeho obdivů a díky patří všem soutěžícím, kteří našli odvahu,

čas a chuť si zasoutěžit. Jako diváci jsme se celé odpoledne velmi pěkně bavili a můžeme jen zopakovat závěrečná slova pana Petra Novotného, že s českou rodinou to vůbec není tak špatné.

Mateřská škola Ponětovice

CYKLISTA JE TAKÉ ŘIDIČ

Cyklisté by neměli zapomínat, že jsou také řidiči.

Ženy, muži i děti pohybující se na psí opěvovaných bicyklech by si nejen při letních vyjíždkách měli uvědomit, že i když jedou jen po dvou ko-

lech, jsou také řidiči. Podle zákona se cyklista stává řidičem proto, že je účastníkem silničního provozu, který řídí nemotorové vozidlo – jízdní kolo. „A tak i pro ně platí zákon o silničním provozu se všemi jeho novinkami od-

startovanými prvním červencovým dnem,“ upozorňuje vedoucí dopravního inspektorátu Karel Palatka. Policisté z Brna-venkova se tak na začátku prázdnin kromě řidičů v autech zaměří i na řidiče v sedlech kol.

Alkohol a cyklisté

Pro řidiče-cyklisty platí stejně jako pro řidiče za volantem zákaz alkoholu. Cyklista nesmí pít alkoholické nápoje nebo požívat omamné látky během jízdy ani před jízdou, když by byl za jízdy ještě pod jejich vlivem. Na výzvu policisty se musí podrobit vyšetření,

které určí, jestli není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou. „A tak doporučujeme při návratu z restaurace raději jízdní kolo tlačit a nebo pít nealkoholické nápoje. To doporučujeme i cyklistům, kteří svoji trasu volí podle toho, kde se nalézají výletní restaurace,“ říká velitel pořádkové a dopravní policie Jiří Fajtl.

Přilba

Jednou z novinek je povinnost uložená cyklistům, kteří ještě nedosáhli osmnácti let, používat za jízdy ochrannou přilbu. Nestáčí ji však mít jen leďabylo naraženou na stranu, ale řádně připevněnou, protože jen tehdy může plnit svou důležitou funkci. Na přilbu by však neměli zapomínat ani dospělí cyklisté, protože důsledky podceňování bezpečnosti mohou být v tomto případě dosti nepříjemné.

Osvětlení

Svítilny nepatří do povinné výbavy jízdního kola, ale když cyklista jede

navečer nebo jindy za snížené viditelnosti, je povinen mít rozsvícené bílé světlo vepředu a vzadu červenou svítilnu nebo červené přerušované světlo.

Při jízdě

Cykloturisté na silnicích často zapomínají, že se v České republice jezdí při pravém okraji vozovky, a to pouze jednotlivě za sebou. Mnohé kolize cyklistů s kolemjedoucími auty se staly právě kvůli této cyklistické neukázněnosti.

ppor. Mgr. Aleš Mergental

JAN DOLEŽAL

Letos v dubnu dovršil tři čtvrtiny století života náš spoluobčan, fotografický a filmový dokumentarista všedního i svátečního dění v našem městě, pan Jan Doležal.

Vyučený frézař, později absolvent průmyslové školy, pracoval po celý život až do odchodu do důchodu v konstrukci brněnské Zbrojovky. K jeho velkým zálibám patří letectví a vše s tímto pojmem spjaté. V roce 1946 se stal členem plachtařského oddílu na letišti v Brně-Medláňkách a v plachtění na bezmotorových letadlech dosáhl výkonnosti "stříbrné C". Na svém kontě má také několik seskoků padákem. Příbytek tohoto zručného modeláře zdobí množství modelů letadel, lodí, automobilů a objektů ze dřeva, kovu, papíru i plastu.

Je členem Aeroklubu Brno, ČSL obce legionářské, Klubu přátel RAF a aktivně se podílí na šíření odkazu druhého zahraničního odboje. Svaz letců ČR, v jehož řadách rovněž působí, mu na svém 5. sjezdu v Praze letos v dubnu k jeho 75. narozeninám udělil Zlatou medaili za zásluhy.

V místě bydliště dlouhá léta aktivně pracoval ve výboru Sboru dobrovolných hasičů a je také členem Orel-

ské jednoty a Vlastivědného kroužku. Do dalších let mu za všechny přátele přejeme hodně štěstí, zdraví a spokojenosti.

Slávek Létal a Josef Kopecký

TOMÁŠ KALINA

Mezi významné osobnosti, které nejsou šlapanické veřejnosti příliš známé, patří uznávaný brněnský historik, gymnaziální profesor Tomáš Kalina.

Narodil se ve Šlapanicích 5. prosince 1874 na Dlouhé ulici 193/26 rodičům Evě, roz. Doležalové, a Šimonu

Kalinovi, továrnímu dělníkovi, ale také rezervníkovi 8. pěšího pluku, původem z Chrlic. Ve třetím celorakouském sčítání obyvatel v roce 1880 žije již celá rodina, doplněná ještě o dva roky mladší sestru Barboru, na Radnické, dnešní Kalvodově ulici v č. 241/11 v domě krej-

čího a kostelníka Františka Duchaně. Před rokem 1900 se Kalinovi přestěhovali do č. 246/8 na téže ulici a za několik roků se rodiče spolu se svobodnou sestrou Barborou odstěhovali do Židenic na ulici Kuklenskou, kde se postupem let uzavřela jejich životní pouť.

Obecnou školu vychodil Tomáš Kalina ve Šlapanicích, byl spolužákem Aloise Kalvody, seděli spolu v jedné lavici a také bydleli přímo naproti sobě. Po celý život rád vzpomínal na své učitele Hudečka, Palkovského, Svobodu a učitelku Sloukovou. Poté vystudoval Vyšší gymnázium v Brně a po něm Filosofickou fakultu české univerzity Karlo-Ferdinandovy v Praze. V jeho indexu ze školního roku 1897/98 čteme jména přednášejících profesorů: Goll, Kalousek, Pekař, Palacký, Zíbrt, Masaryk a Durdík, z nichž k některým není třeba i po více jak stu letech dalšího vysvětlení.

Po absolvování studií nastoupil dráhu profesora dějepisu a zeměpisu nejprve jeden rok na gymnáziu v Přerově, poté čtyři roky na reálce v Brně, dva roky na gymnáziu v Uherském Hradišti a nakonec působil 28 roků na českém gymnáziu v Brně, na ústavu, kde sám začínal svoji studijní dráhu. Při odchodu na odpočinek v roce 1935 mu vyslovil ministr školství dík a uznání za dlouholetou úspěšnou činnost.

V Brně se také v roce 1902 Kalina oženil s Karolínou Rosenbergerovou a ze svazku vzešly tři děti: Drahomíra, Jaromír a Jaroslava. První dva sourozenci však v mladém věku tragicky zahynuli.

Již z roku 1911, ze zachovalého dopisu adresovanému učiteli Jarolímovi je více než zřejmé, že se Kalina zabíral historií Šlapanic. „Na slíbenou přednášku jsem nezapomněl a zaznamenám si všechny zprávy z minulosti našeho městečka, pokud se mi naskytají při jiných pracích a při četbě. Základem budou ovšem písemnosti z obecního archivu a tu bych si dovilil opakovati svou starší prosbu k Vám: Račte prosím Vás požádati za mne pana starostu o půjčení archivu. Je-li listin, případně psaných knih mnoho, snad na dvakrát. Budou-li listiny na výstavě, (výstavka velikonoční 1911) tož až po ní.”

O rok později, v roce 1912, píše Kalina znovu učiteli Jarolímovi: „Prosím, aby mi listiny byly ponechány ještě přes prázdniny, a po prázdninách bych Vás prosil o gruntovní zápisy... Naše listiny jsou jen část toho, co z minulosti našeho městečka víme a pokud se neproberu také tím ostatním, bude těžko říci něco důkladného a trvalého... Bude na př. potřeba prostudovati řadu listin v Kroměříži pro náboženské poměry, staré katastry pro poměry hospodářské a jsem nucen pracovat s materiá-

lem dosud nepovšimnutým a vůbec neshledaným. Proto mi nezbývá než prositi znovu za strpení a ujistiti Vás, že je mi tato práce milá, že bych ji rád brzo udělal, a že bych byl rád, aby se naše městečko jednou mohlo pochlu-bití tímto vypsáním své minulosti.”

Zda se nějakou přednášku či dokonce jejich cyklus podařilo uskutečnit, nelze doložit. Je ale možné, že veškeré snahy přerušila první světová válka.

Z let 1938–41 se ale dochovalo v tehdejším Šlapanském zpravodaji téměř půl druhé desítky obšírných příspěvků z minulosti Šlapanic, které tehdy již profesor na odpočinku Tomáš Kalina pravidelně redakci zasílal a které jsou dodnes zdrojem poučení pro místní historiky. Nalezneme zde například: Konec sporu o desátky z roku 1502, Poslední vůli Lidmily z Kyjovic z roku 1546, Řád cechu řeznického v Modřicích a Šlapanicích z roku 1557, Stání pro urážku na cti městečka Šlapanic z roku 1568, Vejpis obdarování šlapanického dvora a mlejna z roku 1613, Prodej svobodného dvora ve Šlapanicích pavlanskému řádu na Vranově z roku 1751, několik statí z let 1785–1806 je věnováno Hornímu mlýnu, ale také šlapanické škole a lennímu statku. Díky Kalinově opisu se také zachoval urbář našeho městečka z roku 1668, který byl údajně zničen za II. světové války. V roce 1934 se stal zakládajícím členem místního vlastivědného muzea.

Když byla v roce 1939 vydána Československou propagační revuí v Brně monografie o Šlapanicích, objevil se v kapitole Význační mužové a rodáci vedle malíře Aloise Kalvody a archeologa Josefa Stávka také Tomáš Kalina. Z jeho vlastnoručního životopisu, který zaslal redakci, je patrné, že byl člověkem veskrze skromným, a ředitel měšťanské školy Tomáš Kunštátský, který tuto kapitolu sestavoval, musel životopis patřičně prodloužit. Sám Kalina svůj životopis uzavírá: „Uveřejnil jsem několik pojednání, hlavně z dějin 15. a 16. století a několik posudků. Ve výslužbě pracuji na vydání brněnské části moravských zemských desk z let 1480–1619 a zabývám se také minulostí svého rodiště.”

Z téhož roku se zachoval dopis redakci zpravodaje ohledně dalších příspěvků, kde se Kalina zmiňuje o návštěvě rodiště: „Prošel jsem téměř celé městečko, jak bylo kolem roku 1900; jenom v parku jsem nebyl, protože tam

byla nějaká orelská slavnost... S trudnými pocity procházel jsem zpustošenými Líchami a díval se na návrší, kde býval hájek. Ani ten nápad, přestavěti bývalý zámek na školu, nebyl šťastný. Obec mohla budovu uvést do původního stavu a užití místností jinak. Dole obecní úřad, museum, mateřská školka a v poschodí krásný, veliký sál pro schůze, divadlo a p. Než to je marné mluvení. Šlapanice měly málo krásného a památného a i to zkažily.” (Jak by se Vám, pane profesore, asi líbily dnes? pozn. autora).

Poslední dopis do redakce přišel koncem roku 1941 a Kalina v něm cituje několik rozpracovaných příspěvků pro další ročník, ale v té době již bylo vydávání zpravodaje zastaveno protektorátními úřady. V letech 1945–48 začal zpravodaj znovu vycházet, ale Kalinovy příspěvky zde již nalezeme.

Vědecká činnost profesora Tomáše Kaliny byla zaměřena především na dějiny Moravy 15.–17. století. Publikoval v odborných časopisech četná pojednání, obšírné recenze a kritiky, posudky a výsledky svého bádání v Zemském archivu. Recenzoval řadu učebnic dějepisu a zeměpisu pro gymnázia a také články pro geografický časopis Širým světem. Svým nejrozsáhlejším dílem, Moravskými zemskými deskami brněnskými, se zařadil mezi významné brněnské historiky první poloviny 20. století. Zemřel v Brně před 50 lety, 13. 6. 1956 ve věku nedožitých 82 let.

Josef Kopecký

POZVÁNKA NA VÝSTAVY

ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ ZO Šlapanice

pořádá tradiční

Letní výstavu květin ovoce a zeleniny

u příležitosti Šlapanických slavností

Výstava se koná dne 12. a 13. 8. 2006 v sále orlovný od 8–18 hod.

Všechny zahrádkáře, občany, návštěvníky Šlapanic, všechny milovníky a obdivovatele květin srdečně zve výbor Českého zahrádkářského svazu ZO Šlapanice.

Vstupné dobrovolné

ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ ZO Šlapanice

pořádá tradiční

Podzimní výstavu květin ovoce a zeleniny

BARVY PODZIMU

Výstava se koná dne 28. a 29. 10. v sále orlovný od 8–18 hod.

Všechny zahrádkáře, občany, návštěvníky Šlapanic, všechny milovníky a obdivovatele květin, zejména chryzantém srdečně zve výbor Českého zahrádkářského svazu ZO Šlapanice.

Vstupné dobrovolné

Z HISTORIE JUNÁKA 1945–1949

Díky jednomu občanu ze Šlapanic získali Junáci další údaje o činnosti mezi roky 1945–1949.

První zmínky o Junáku ve Šlapanicích jsou již z 28. 2. 1945. Dochoval se zápis z 23. 2. 1945:

„Oslava TGM dne 6. 3. 1945 – výzdoba, básně, četba z knihy „Hovory s TGM“. Ustanovení přátel Junáka – přes 18 let. Květen 1945 – Výzva – Chlapci a děvčata ze Šlapanic“, kde žádají mládež od 10 do 18 let, aby přišla do skautských oddílů. Přihlášku měli předávat bratru Vykutilovi.

„První vycházka se koná dne 20. května na Říčky, vede br. Daňhel. Sraz v 6,00 u Obecního parku – jídlo s sebou.“

Dne 19. 5. 1945 vydává Skaut – Junák první číslo „Bud' připraven“. Mimo jiné je dne 18. 8. 1945 zahájeno v rámci Sokola jako jednotné národní výchovné organizace skautské hnutí. Ustavující schůzi zahájil vedoucí bratr Daňhel. Na prezenční listině se podepsalo 20 osvědčených vedoucích: Daňhel, Kabát, Korbička, Vinkler, Tesař, Kalous, Vykutil, Prokop, Olda Šedý z Dlouhé, Misař, Urbánek, Hanzl, Vojtas a další.

Dne 19. 5. 1945 byla uzavřena smlouva o klubovně mezi 1. oddí-

lem skautů a Vymazalovými o místnosti pro skauty – junáky, kde se budou scházet. Z této dohody se dochovala Junácká stezka člena Junáka Zdeňka Bílka ze dne 2. 12. 1945 – oddíl Kamzíci, vedoucí oddílu bratr Kumhal Leopold. Dochoval se i dekret o „Pověření bratra Kumhala Leopolda, pověřeného Junáckým sněmem – jako zástupce stří. z 15. dubna 1946 č. j. 1293“.

Našel se i zápisník „Zákon skautek“ sestry R. Richtrové s datem 25. září 1945 včetně jejího podpisu.

Je zachován i diplom z 13. června 1948, kde hlídka Šlapanic obsadila 2. místo ve Svojsíkově závodě.

Zachovaly se také registrační archy členů. Ze zprávy „O členstvu“ se dovídáme, že ve Středomoravské oblasti bylo v roce 1946 registrováno pro Brno-venkov 6 453 členů.

Jen pro zajímavost, okresním velitelem byl Antonín Holomek, což občanům Šlapanic připomene známého místního učitele. Tato oblast obsahovala Brno-venkov, Ivančice, Vyškov, Slavkov, Bučovice a Židlochovice.

Z období 1943–1945 pochází i značná část korespondence, která je nyní založena v archivu Junáka Šlapanice.

Největším překvapením byl nález asi 60 kusů otisků razítek, která se v tomto období používala. Jen pro zajímavost – svá razítka měly tyto oddíly: 85. oddíl Brno, Rosice, Pochořelice, St. Lískovec, 60. oddíl Brno, Ponětovice, Prace, Prace – družina Sokoli, Kněhnice, Rosice, 76. oddíl Brno, Domašov, Mikulovice, 9. oddíl Brno-Husovice, 12. oddíl Staré Brno a mnoho dalších, mezi nimi i Zemská Junácká rada pro Moravu v Brně.

V roce 1949 byl Junák začleněn do SČM. Registrace je podána dne 31. 1. 1949, ale již v dubnu 1949 byl Junák zrušen.

To dokládá, že činnost Junáka byla po roce 1948 utlumena a nakonec zakázána. O akcích a táborech a další činnosti zatím žádné doklady nebyly nalezeny. Jen doufáme, že se to časem podaří a budeme za to vděční.

Soupis majetku Junáka byl proveden k 15. 5. 1943 včetně hotovosti. Od té doby byl veškerý majetek Junáka pod dohledem SČM, a tak zrušení Junáka v dubnu 1949 a zabavení jeho majetku nebylo těžké.

*Bořivoj Hodek
vedoucí II. oddílu Junáka Šlapanice,
1968–1971*

LIKVIDACE MÁRNICE POSTAVENÉ R. 1952–1953 NA HŘBITOVĚ VE ŠLAPANICÍCH

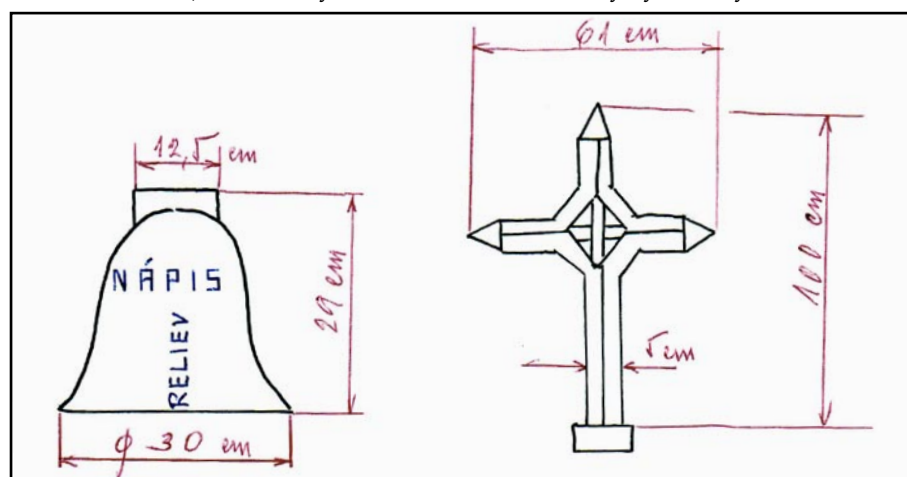
Likvidace márnice postavené r. 1952–1953 na hřbitově ve Šlapanicích

Márnice byla postavena v letech 1952–1953 nákladem římskokatolického farního úřadu ve Šlapanicích. Tehdejší správcem farnosti byl farář P. Adolf Svára (1929–1959) a stavbu provedli zedníci Jan Kotulan z Bedřichovické a František Heger z Dlouhé ulice.

Do r. 1952 stála na tom samém místě stará, sešlá márnice. Ta byla za frontových bojů v dubnu 1945 těžce poškozena německými letadly při náletu na polní letiště Rudé armády v prostoru polí za hřbitovem směrem k Žuráni. Při náletu 25. 4. 1945 byl také těžce zraněn hrobník Klement Char-

vát (1912–1945) z Brněnské ulice č. 61 (narozen ve Šlapanicích 18. 6. 1870, zemřel 18. 1. 1946). Do služby hrobníka

nastoupil – jak sám uvádí v knize roz-místění hrobů – 8. 2. 1912. Bez vědomí členů rodiny byl raněn K. Charvát od-

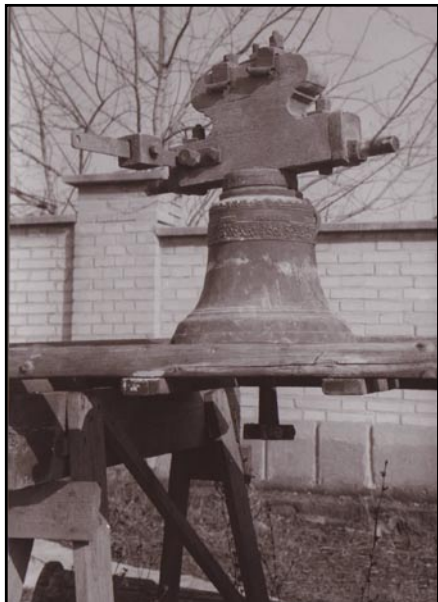

vezen vojáky Rudé armády do nemocnice v Budapešti. Po uzdravení se do Šlapanic vrátil 7. července 1945, k velikému překvapení členů jeho rodiny i celé veřejnosti. Po něm převzal funkci hrobníka jeho syn Emil Charvát (1945–1956; narozen ve Šlapanicích 7. 4. 1913, zemřel 28. 12. 1986). Byl pochován do hrobu svých rodičů na rozšířené části hřbitova z r. 1915.

Nynější nová márnice stojí na konci hlavní cesty od první brány u horní ohradní zdi, v nejstarší části hřbitova zřízeného r. 1832.

Na křižovatce obou hlavních cest v této části stojí železný kříž na kamenném kvádru s letopočtem 1850. Hřbitov byl rozšířen směrem východním přibližně o tu samou rozlohu jako dosavadní plocha hřbitova v letech 1914–15. Tato nová část byla posvěcena 2. 5. 1915. Uprostřed křižovatky obou hlavních cest v této rozšířené části stojí vzhledný kříž ze švédské žuly s letopočtem 1915, zhotovil ho Eduard Černošávek z Brna-Králova Pole.

Farář P. Adolf Svára novou márnici a celý areál hřbitova i s určitou finanční hotovostí předal 28. 12. 1956 do správy MNV v Šlapanicích, tehdejšímu předsedovi Janu Staňkovi (1951–1964).

V „nové“ márnici byly tři místnosti:

1. Kancelář hrobníka, zařízená na otop.
2. Smuteční obřadní síň, používaná pro rozloučení se zesnulou osobou bez náboženské příslušnosti nebo se zesnulou osobou, jejíž tělesné pozůstatky nemohly zůstat v domě smutku do dne pohřbu. Tato smuteční síň byla používána od postavení márnice r. 1953 do r. 1978, kdy byla dokončena stavba nové obřadní síně na rozšířené části hřbitova. První smuteční rozloučení v této nové smuteční síni se konalo 29. 9. 1978 se zesnulým Františkem Antošem, známým šlapanickým občanem.
3. Místnost pro uložení náradí a jiných technických potřeb.

Zastavěná plocha márnice byla 65 m².

O zbourání této márnice rozhodla na podzim r. 1986 hřbitovní správa MěNV.

Tehdejší duchovní správce farnosti farář P. Pavel Dokládal při návštěvě nově zvoleného předsedy MěNV Jaroslava Klimeše byl jím a jeho náměstkem Václavem Křížem seznámen mimo jiné i s pracemi na likvidaci budovy márnice. Bylo dohodnuto, že farní úřad v zastoupení farníků města Šlapanic i farníků z přífařených obcí si vezme tuto záležitost na starost. Důvody pro zbourání márnice byly tyto:

1. Postavením nové smuteční obřadní síně na nejnovější části hřbitova, ve které se též nachází prostorná místnost pro uložení technických potřeb, pozbývá dosavadní márnice svůj účel.
2. Odstraněním budovy vznikne volné prostranství pro pohodlný přístup na nejnovější část hřbitova.

Dohodnuto bylo také, že vedle nové obřadní síně bude postavena vížka (zvonička) a v ní zavěšen zvon, který býval zavěšen ve vížce v úrovni střechy stávající márnice. Tímto zvonek se vyzvánělo při příchodu smutečního průvodu s rakví do areálu hřbitova. Funkci zvoníka vykonávala paní Saxová z Bedřichovické ulice. Zvon byl zařízen na motorový pohon.

Práce na likvidaci budovy márnice začaly v sobotu 7. 2. a skončily v sobotu 28. 3. 1987. Odpracováno bylo, podle střízlivého odhadu, 631 brigádnických hodin. Celá akce proběhla bez problémů, pracovní úraz nebyl žádný. Byla pořízena fotodokumentace před i během likvidace márnice, včetně volné plochy a zvonu.

Železný zvon, kříž z měděného plechu a plastika z věžičky márnice byly zatím uloženy ve skladišti za novou obřadní síní s tím že se počítalo s budoucím umístěním do plánované věžičky, aby i nadále zvon vyzváněl hranu našim zemřelým spoluobčanům.

Zvon byl naposledy v činnosti při pohřbu p. Emanuela Fice, bývalého kostelníka, v úterý 17. 2. 1987 v 15 hod.

Zvon pro novou márnici údajně získal v r. 1952 p. Richard Rektořík.

Pár informací o železném zvonu a kříži z měděného plechu, které byly demontovány z věžičky márnice

na hřbitově ve Šlapanicích v sobotu 21. 2. 1987.

Dolní průměr zvonu je 30 cm. Výška zvonu 29 cm. Hmotnost asi 20–25 kg.

Nápis na zvonu:

„ANNO 1772 GOSS MICH JOHANN SCHEICHEL IN ZNAYM“

(Roku 1772 ulil mě Jan Jiří Scheichel ve Znojmě.)

Písmena nápisu vystupují z tělesa zvonu. V protilehlých stranách tělesa zvonu také vystupují kříž s tělem Kristovým a postava s mučednickou palmou v ruce.

Kříž sundaný z věžičky márnice je zhotoven z měděného plechu. Je celý pokryt měděnkou. Kříž a konstrukci pro zavěšení zvonu zhotovil zámečnický mistr František Luskač ze Šlapanic z Lidické ul. v r. 1952.

Prameny:

Pamětní kniha kostela a farnosti šlapánské. Farní archiv.

Šlapánské zprávy roč. 1947.

Vlastní záznamy a fotodokumentace.

*Text pana Otakara Horáčka
z 24.2.1988 stylisticky upraven redakcí*

OSLAVY A AKCE V LETECH 1989–90

Hasičské výročí

V červnu 1989 proběhly na nynějším Masarykově náměstí oslavy kulatého výročí založení místního hasičského sboru. (100 let)

Vzpomínám si, že tyto oslavy předznamenala bouřka, která se sice nerozpoutala nad náměstím naplno, ale ohrozila jejich program. Méně kvalitní záběry tak vznikly za pošmourného počasí. Předmětem značného zájmu účastníků byl osobní hasičský vůz AUTO UNION a stříkačka tažená koňmi. Komu patří tyto exponáty a kde jsou dnes?

Ti, kteří se na snímcích poznají, aspoň vzpomenou, že byli o 17 let mladší (a hezčí).

Ohlédnutí za volbami do parlamentu

Ohlédnutí za volbami do parlamentu – ne těmi letošními, ale prvními demokratickými z června 1990. Volební slogan KDU – ČSL byl umístěn na křížovatce u Družby. Co všechno se od té doby změnilo, jak k lepšímu, tak k horšímu nebo na jakém rozcestí se nachází česká společnost – ponechávám bez

komentáře. Tady už každý ví své.

Text a foto Petr Bílek

INFORMACE O POČASÍ

Pod tímto titulkem jste se celé jedno desetiletí setkávali se články zaměřenými na tuto tematiku. V roce 1996 začal zveřejňovat výsledky svých pozorování tehdejší předseda redakční rady Šlapanického zpravodaje MVDr. Jaroslav Zeman CSc. a posléze se k němu přidal pan František Koubek, jež se zabýval také měřeními vodních srážek.

V roce 2003 pak převzal štafetu pan Pavel Bílek jehož výsledky pozorování jste mohli číst až do minulého čísla. Z vašich ohlasů víme, že tyto články zajímali značnou část čtenářů. Bohužel se musíme s panem Bílkem rozloučit, protože odchází studovat do zahraničí. Přejeme mu tedy hodně studijních úspěchů, děkujeme za tříletou spolupráci a dou-

fáme, že se snad někdy jeho příspěvky na stránky Zpravodaje vrátí. Na vás se pak vážení čtenáři obrácíme s prosbou, jestli ve vašich řadách není někdo takový, kdo se meteorologií hlouběji zajímá a byl by ochoten s námi spolupracovat. Jestliže se někdo takový najde, ať se obrátí na Mgr. Jiřího Šebelů, tel: 544 423 328.

redakce

KŘÍŽOVKA

3. Historie koruny

Roku 1871 zavedlo Německo své zlaté ražby. V Rakousku-Uhersku byla korunová ... roku 1892. Vzhledem k dualistickému uspořádání státu měla v Rakousku/rakouská koruna/ a v Uhersku/uherská koruna / odlišný charakter.

VODOROVNĚ:

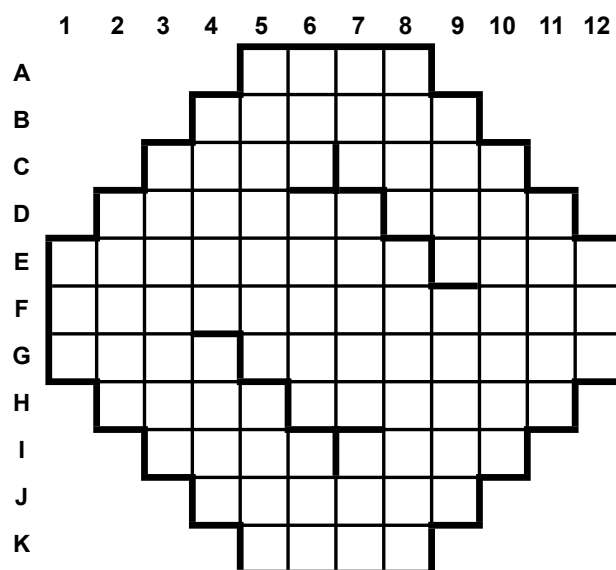
A. Jméno Komenského. B. Soška boha lásky. C. Pentyl, soubor vozů. D. Oharek, čistokrevný kůň. E. Symbol označující provedení operacve, Modrý Nil. F. Tajenka. G. Nerost, lékárník „zast.“. H. Mluv. spojka podřadící, žluté barvivo. I. Výtažek z čerstvých bylin, kniž. „sourozenec“. J. Starogermán. K. Součást stodoly.

SVISLE:

1. Německy „babička“. 2. Opора. 3. Horstvo v Itálii. 4. Žaludeční hořký lék, maďarská řeka. 5. Enzym štěpící škrob, náboženský zpěv. 6. Škůdce šatů, esper. „etapa“, šachový ex-mistr. 7. Špan. „zlato“, druh slitiny železa, niklu a kobaltu, SPZ. Brna. 8. Podnik v Tanvaldě, zast. „klozet“. 9. Uježděná část cesty, americký zpěvák (Bob). 10. Vydat hlas jako ovce. 11. Cizokrajné ovoce. 12. Obilí seté na jaře.

Pomůcka: ORELAN.

L. Obdržálek

Tímto automaticky nevzniká nárok na půjčku.

Potřebujete víc než jen půjčit peníze?

Když si chcete půjčit peníze, ne vždy se setkáte se vstřícným jednáním. My své klienty dobře známe. Denně jim pomáháme. Mluvíme s nimi a snažíme se jim porozumět.

Zavolejte nám a dozvíte se více

 844 555 555
www.provident.cz

PROVIDENT
Víc než jen půjčka

ELEKTROPOHONY PRO BRÁNY

Firma Merhout

Dodává - montáž a opravy všech typů žaluzií, garážová vrata mechanická a na elektrický pohon, výrobce firma LOMAX
Sítě proti hmyzu, venkovní rolety, markýzy, zámečnické a umělecké kovářské práce, dvoukřídlová vrata z lamel firmy Lomax, brány posuvné, mechanické a na elektrický pohon.

Merhout Jiří, Husova 1449/9

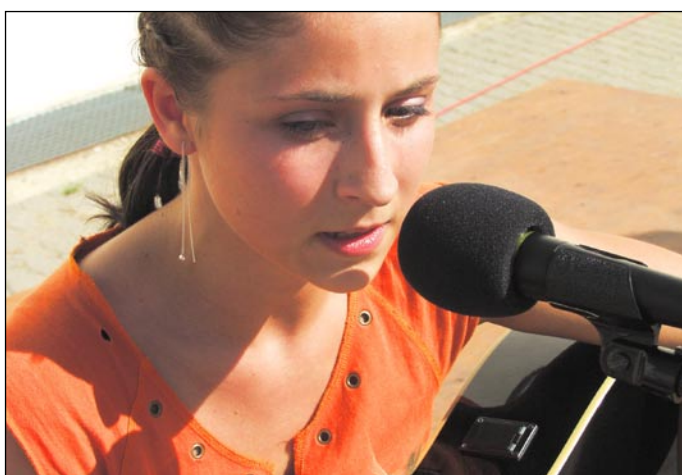
544 245 576

602 564 528

724 205 050

POSUVNÁ VRATA DO BOKU

Vystoupení žáků ZŠ na Masarykově náměstí při ukončení školního roku

Požární taktické cvičení ve firmě Kili

Vystoupení Vrčky v Muzeu Brněnska

Vystoupení Vrčky na Jarošově mlýně

foto Magdalena Černá

PĚTILETÉ VÝROČÍ TRVÁNÍ SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ VE ŠLAPANČIČÍCH - 1894